



## Carta de l'India

Sr. Director de «Ronsana»

Sta. Eulàlia de Ronsana

Molt estimat amic en Crist: Ja està sens dubte passada de moda —més encara es canta fins a l'Índia— la cançó: «Cuando salí de la Habana, válgame Dios». (La Paloma). I probablement també la més recent «Cuando salí de Cuba...». Bé, jo voldria escriure una cançó que digués: «Cuando salí de España... Sí, també en castellà perquè se n'enterés més gent. Però a dir veritat, encara que les bones m'agraden molt, més no estic per cançons... Vaig per estadístiques. Els números poden ésser avorrits però també poden ésser eloqüentíssims. A veure si us diuen res. Jo voldria que fossin una nota d'alegria i esperança pels bons cristians que encara en queden molts a la meua terra. I diré de passada que crec fermament que sols Crist té la solució dels problemes de la Societat moderna i inquieta.

Quan vaig arribar a l'Índia, el 21-Juny-1947, la *Missió del Gujerat* consistia de 54 missioners dels que 23 eren dels països catalans. (Set d'aquests han passat ja a millor vida, a més de vuit d'altres espanyols i indis, quinze difunts en total).

D'aquests 54 missioners, 36 eren sacerdots, 13 estudiants i 5 coadjutors.

En l'actualitat som 276 (encara que n'hi ha 58 d'aquests que estan estudiant en varis països o ajudant altres Missions i Províncies). 156 són sacerdots, 80 són escolars encara (tenim vocacions) i 39 són Germans Coadjutors. Els indis són majoria.

La Missió del Gujerat consistia l'any 1947 de dos col·legis de segona ensenyança i de 15 Cases-Missió, raquíiques degut a l'aïllament dels anys 1936-1945 i següents períodes de la guerra espanyola i última mundial i el desgavellament que durà en la postguerra.

En aquest any de gràcia de 1978 hi ha a la Missió un col·legi Universitari, dos de tècnics superiors, deu col·legis de 2.<sup>a</sup> ensenyança i un total de 36 institucions, la majoria de les quals són plurifuncionals, v. gr. amb 28 internats, dispensaris, centres socials i un futament d'escoles primàries.

Hi havia en tota la Missió 4 convents de monges, llavors. Avui passen ja de 42 amb institucions també multifuncionals, orfanatges, hospitals, dispensaris, centres socials, col·legis, internats, etc.

I també és un fet el que també tenim ja tres bisbes indis en la Missió del Gujerat (com era l'any 1947), perdó, n'hem tingut quatre, que el primer morí fa pocs mesos, i el clergat secular diocesà completament establert amb una dotzena de sacerdots i molts seminaristes. «Cuando salí de España, válgame Dios» no n'hi havia ni un.

La diòcesi d'Ahmedad s'ha dividit en dues amb la inauguració de la diòcesi de Rajkot amb bisbe i seu a Rajkot i una àrea que comprèn més de la meitat del terreny de l'Estat del Gujerat (que també comprenia els límits de la Missió del Gujerat) encara que els habitants de Saurashtra i Kutch (la diòcesi de Rajkot) són solament 10 milions, i el restant del Gujerat en té 20 milions. Han vingut els Carmelites de M.<sup>a</sup> Immaculada de l'Estat de Kerala a fer-se càrrec de la Diòcesi de Rajkot i tenen dos Col·legis de 2.<sup>a</sup> ensenyança que els regalarem els Jesuïtes, i una dotzena d'altres institucions incipients dels Carmelites, i altres tantes més avançades de religioses.

De manera que el balanç és completament positiu i jo diria en grau extraordinari. Es veuria molt millor si pogués descriure les activitats i resultats de cada institució. Mes no acabaria mai. Les estadístiques ja diuen quelcom als intel·ligents.

La fe i religió poden estar en decadència a Europa sobretot en gran part del jovent degut NO A UN GRAU SUPERIOR de cultura obtinguda els últims anys, perquè no la tenen —jo considero a l'indi educat amb més cultura que l'uropeu actual— sinó al materialisme i prosperitat econòmica que els indueix a buscar el plaer més que el realitzar-se, i al no reconèixer els valors espirituals —que són els únics que ens fan superiors a les bèsties— degeneren.

Progrés semblant es veu en tota l'Índia. Kerala tot sol ha produït i produeix vocacions per totes les Congregacions religioses i clergat del país. Goa també moltes, etc.

De manera que hi ha esperança i més que esperança, realitat.

Però avui dia plorem per les inundacions que han causat milers de víctimes (més de 20.000? aquest any) i els afectats per rehabilitar en 7 estats són potser uns 60 o 70 milions. (Encara no s'han rehabilitat tots els 2 milions d'afectats pel cicló «maregana» de l'any passat que causà 100.000 morts). Un problema que per altra part sembla que no commou a ningú del món occidental o ben poc.

Una abraçada ferma en Crist.

Jaume Travesa S. J.

